

РЕШЕНИЕ

№ 7998

гр. София, 17.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 19.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора ТАФРОВ, като разгледа дело номер **9984** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 84 от Закона за убежището и бежанците](#) (ЗУБ) във връзка с [чл. 145 - чл. 178](#) от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на М. М., гражданин на К. срещу решение № УП - 89 от 02.10.2013 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС).

Жалбоподателят твърди, че обжалваният акт е немотивиран и незаконосъобразен, тъй като административният орган не е обсъдил твърдяните факти и обстоятелства. Липсва преценка на сочените от кандидата обстоятелства и опасенията му да се завърне в К., което води до немотивираност на оспореното решение. Жалбоподателят моли съда да отмени решението заедно с произтичащите от това законни последици. В с.з. жалбоподателят се явява лично и със служебния си представител ад. С. и моли съда да отмени решението по изложените в жалбата съображения.

Ответната страна - интервюиращ орган при ДАБ - МС, представлявана от юрк. М. чрез писмени бележки изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на обжалвания административен акт.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София град, I отделение, 13 състав, като извърши съвкупна преценка на събраните по делото писмени доказателства и обсъди доводите на страните намира следното:

Производството пред ДАБ при МС е започнало по молба вх. № 1880 от 06.08.2013 г.

на М. М. , гражданин на К., с която заявява, че е дошла в Б., за да получи закрила от страната.

В регистрационния лист на кандидата е посочено, че молителката е [дата на раждане] в [населено място] ,К.; религия - протестант, омъжена;

Установява се, че с решение № 4802 от 16.09.2013 г. е образувано производство за предоставяне на статут в РБ на М. М., което е връчено на чужденеца на 23.09.2013 г. и същото е влязло в сила на 30.10.2013 г. С кандидата е проведено интервю с рег. № УП 6625 от 01.10.2013 г. с преводач от френски език. Жалбоподателят изтъква като причина за напускането на К. обстоятелството, че била заплашвана и измъчвана от семейството на баща си, за да бъде насилва омъжена за друг мъж, различен от избрания от нея. Нейните роднини искали да я дадат на мюсюлманин, но тя вече била омъжена. Съпругът ѝ не бил мюсюлманин и затова баща ѝ не го одобрявал. Същата е женена за И. М. от 1988г и се него имат две деца, едно от които е починало през 1991год, другото в момента се намирало в К. при нейна приятелка. Жалбоподателката не е била в затвора в К., не е членувала в политическа партия, нито на въоръжена групировка , нито пък е посещавала курс по военна подготовка, а също и не е имала взаимоотношения с армията, полицията или други сили за сигурност в страната си по произход. Жалбоподателката се омъжила за съпруга си И. М. на 23,04,1988год в К. - официално. И. М. е в Б. сега и също е регистриран в ДАБ. След свадбата същата живеела при родителите си – само майка ѝ знаела за този факт, не и баща ѝ. Съпругът ѝ я посещавал от време на време, като той бил от К.. Същата първоначално била в И. /от 19,10,2012 до 16,02,2013год/, но там обстановката била несигурна и поради тази причина последвала съпруга си ,който през декември 2012год заминал за Б.. Същите обстоятелства се потвърждават и от свидетелските показания на свид. И. М., дадени в с.з. на 19,11,2013год, които съдът кредитира като обективни и логични.

Производството е приключило с решение № УП - 89 от 02.10.2013 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което на основание чл.70 ал.1 т.1 вр. [чл. 13, ал. 1, т. 5](#) от ЗУБ е отхвърлена молбата на М. М. за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Въз основа на изложеното по време на интервюто интервюиращият орган при ДАБ е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на молителя. Обоснован е извод за наличието на явна неоснователност на молбата за търсене на закрила.

При така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено лично на кандидата на 03.10.2013 г. чрез осигурен превод на френски език, като жалбата до Административен съд София град е подадена чрез административния орган с вх. № УП - 6625 от 09.10.13 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 7-дневния срок по [чл. 84, ал. 2 от ЗУБ](#) от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на [ЗУБ](#). Не са налице отменителни основания по [чл. 146 от АПК](#).

Оспореното решение е издадено в рамките на ускореното производство по [чл. 68 и сл. от ЗУБ](#) от интервюиращ орган съгласно компетентността му, уредена в [чл. 70 от ЗУБ](#). Съгласно [чл. 68 от ЗУБ](#) ускореното производство се образува: 1. след влизане в сила

на решението, с което се образува производство за предоставяне на статут в Република Б.; 2. когато не бъде взето решение в сроковете по Регламент № 343/2003 г. на Съвета и Регламент № 1560/2003 на Комисията; 3. с регистрирането на чужденец, подал последваща молба за статут. В процесния случай е налице хипотезата на [чл. 68, т. 1 от ЗУБ](#) - налице е влязло в сила решение на 30.09.2013 г., с което е образувано производство за предоставяне на статут. Съответно с кандидата е проведено интервю на 01.10.2013 г. и оспореното решение № УП - 89 е издадено на 02.10.2013 г., което означава, че е спазен тридневния преклузивен срок по чл.70 ал.1 от ЗУБ.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган - видно от приетото по делото писмено доказателство - заверено копие от заповед № 03-372 от 17.07.2013 г. на председателя на ДАБ при МС П. Д. С. - главен експерт в отдел "Производство и настаняване" в РПЦ за бежанци в [населено място] е определен за интервюиращ орган, който да провежда ускорено производство по реда на глава шеста, раздел II от [ЗУБ](#). Решението е издадено от орган, разполагащ с материална компетентност. Съгласно [чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ](#) председателят на ДАБ предоставя, отказва, отнема и прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б., като тези негови правомощия са уредени детайлно глава шеста, раздел III от [ЗУБ](#) - Производство по общия ред. Нормата на [чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ](#) овластява председателя на ДАБ да определя интервюиращите органи на ДАБ, които да провеждат ускорено производство по реда на глава шеста, раздел II. Следователно, обжалваното решение е издадено в рамките на ускореното производство по [чл. 68 и сл. от ЗУБ](#) от интервюиращ орган – П. С., който е определен да изпълнява тези функции с изрична заповед на председателя на ДАБ.

Спазена е процедурата, уредена в глава шеста, раздел II от [ЗУБ](#). Производството е започнало по писмена молба на кандидата М. М. с вх. № 1880 от 06.08.2013 г., като интервюто с кандидата е проведено на френски език с оглед заявеното от нея желание. Не са нарушени правилата, съдържащи се в [чл. 63 а от ЗУБ](#). След влизането в сила на решение № 4802 от 16.09.2013 г. за образуване на производство за предоставяне на статут с кандидата е проведено интервю на 01.10.2013 г., за което е съставен надлежен протокол, подписан лично от молителя, от преводача от френски език и длъжностно лице в ДАБ. Видно от писмо рег. № Т-6776/16,09,2013год на ДАНС до председателя на ДАБ при МС е спазено изискването, установено в [чл. 58, ал. 7 от ЗУБ](#) органите, които са сезирани с молба за предоставяне на закрила задължително да изискват становище от ДА "Национална сигурност".

Видно от изложените по време на интервюто твърдения кандидатът не посочва конкретни факти, които да обосноват наличието на основателен страх от преследване поради някоя от изрично посочените в [чл. 8, ал. 1 от ЗУБ](#) причини. Жалбоподателят изтъква само, че е била измъчвана и заплашвана от семейството си ,поради брака си с не мюсюлманин-И. М..Не се спори,а и жалбоподателят признава,че не е била в затвора в К.,не е членувала в политическа партия,нито на въоръжена групировка ,нито пък е посещавала курс по военна подготовка,а също и не е имала взаимоотношения с армията,полицията или други сили за сигурност в страната си по произход.. В тази връзка молителят за закрила не описва конкретни случаи на насилие или заплашване на неговия живот, права или свободи.. В историята на кандидата не се изтъкват конкретни обстоятелства за осъществено спрямо него преследване, като едновременно с това се установява, че същият е напуснал легално страната, без да има проблеми с официалните власти. Освен това в К. се намира детето му –В.,а

родителите му са вече покойници. Следователно, правилно административният орган приема, че не са налице материалноправните предпоставки по [чл. 8, ал. 1 от ЗУБ](#) за предоставяне на статут на бежанец на М. М.. Съдът намира, че не се доказва наличието на осъществено спрямо заявителя насилие или друго нечовешко отношение от страна на властите в К.. В тази връзка неоснователно е възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, че оспореното решение е немотивирано, тъй като административният орган не бил изложил конкретни съображения и не е обсъдил твърденията на кандидата за закрила за наличието на опасения за неговия живот при завръщането му обратно в държавата по произход. В оспореното решение са посочени твърдяните от молителя обстоятелства относно напускането на К. и правилно интервюиращият орган е приел, че липсва основателен страх от преследване поради някоя от причините, изброени в [чл. 8, ал. 1 от ЗУБ](#). Налице е и позоваване на приложената по делото справка вх. №01-7058 от 13.09.2013 г. на дирекция "Международна дейност" при ДАБ относно ситуацията в К.. Видно от нейното съдържание се установява, че принудителните бракове са широко разпространени. От приложената по делото справка е видно, че не съществува пречка кандидатът да се завърне в държавата си по произход. Също така следва да се подчертае обстоятелството, че жалбоподателката посочва, че към настоящия момент родителите ѝ са починали - т.е. не би следвало натискът от тяхна страна или от страна на техните родственици да е толкова засилен в насока сключването на принудителен брак с мюсюлманин. От друга страна следва да се отбележи и факта, че към настоящия момент жалбоподателката вече не изповядва мюсюлманската религия/протестант е/, поради което и осъществяването на подобен насилствен брак би срещнало затруднения. Не без значение е и обстоятелството, че М. М. е женена за И. М. от 1988 год.-т.е. вече 25 години, а е живяла в страната си по произход до октомври 2012 год.-т.е. близо 24 години по времетраенето на брака си без да излага каквото и да било траен спомен от осъществено насилие или психическа заплаха в тази връзка.

Не са налице условия и за предоставяне на кандидата на хуманитарен статут. От заявеното от чужденеца по време на интервюто не се установява наличието на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен конфликт. Молителят не посочва други причини, които да обуславят необходимостта от предоставянето на хуманитарен статут. В тази насока жалбоподателят не навежда факти, поради което законосъобразен е изводът на интервюиращия орган за липсата на предпоставки по [чл. 9 от ЗУБ](#) за предоставяне на хуманитарен статут на М. М.. В тази връзка неоснователно е възражението на жалбоподателя, че административният орган не е мотивирал отказа си за предоставяне на хуманитарен статут. В решението са изложени съображения за извода на интервюиращия орган, че спрямо М. М. не са налице условията по [чл. 9 от ЗУБ](#).

Въз основа на изнесените факти в проведеното интервю с чужденеца правилно административният орган е приел, че подадената молба за закрила е явно неоснователна на основание [чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ](#). Желанието или нежеланието на чужденеца да се завърне в държавата си по произход, както и причините от личен характер, обуславящи желанието му да остане да пребивава в Б. също не могат да бъдат подведени под хипотезиса на правната норма на [чл. 8, ал. 1](#) и

[чл. 9, ал. 1](#) от ЗУБ.

По тези съображения Административен съд София град, I отделение, IV състав намира, че обжалваното решение № УП-89/02.10.2013 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС е законосъобразно и жалбата на М. М. следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание [чл. 85, ал. 4 от ЗУБ](#) и [чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК](#), Административен съд София град, I отделение, 13 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М., гражданин на К. срещу решение № УП - 89 от 02.10.2013 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

На служебния председател на М. М.-адв.С. С. да се изплати възнаграждение от НБПП съгласно ЗПП и подзаконовите актове за неговото приложение.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: